

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 43 • Seria II • Nr. 707 • Miercuri 12 Iulie 1971 • 2 pagini — 16 bani

CITIȚI LA PAG. 4-5

„POEZIA E VIAȚA...”

convorbire cu maestrul
TUDOR ARGHEZI

INTR-O COMUNĂ DE PE OLT

Raportul tov. Gh. Gheorghiu-Dej se află pe masa președintelui, a secretarului organizației de bază, a inginerilor și brigadierilor.

Paragrafele, unul după altul, au însemnări pe margine. „Și asta ne privește, și asta, și asta. Raportul se referă în întregime la viața noastră” — spun aproape toți. Așa și este. Gospodăria colectivă din Isbiceni-Olteneia se dezvoltă multilateral. Ea are și cultură mare și zootehnie și plante industriale. Are bază furajeră, legumicultură, loturi semincere și stupi. Se gândesc chiar să înființeze o nouă ramură, sericicultura (satul e plin de duzi). Grija cea mare se îndreaptă însă înspre sectoarele de bază. Așa cum i-a învățat pe colectivști partidul.

În „cuvîntul introductiv” din prima lor foaie volantă întocmită după exemplul colectivștilor din Oltina-Dobrogea consiliul de conducere se adresează colectivștilor:

„Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie și 1 iulie ne pune în față, nouă colectivștilor, sarcini mari pentru viitor. Avem deplina posibilitate să le realizăm. În această privință nu încapă nici o îndoială. Avem pământ bun, mijloace materiale din belșug și oameni harnici și pricepuți”.

Anul acesta venitul global crește cu 4 milioane, dublindu-se astfel. Unul din factori îl constituie desigur colectivizarea totală a comunei. Anul trecut membrii fostei întovărășiri au cerut trecerea lor la gospodăria colectivă. Cerința a fost întemeiată în cea mai mare măsură de faptul că producția medie de grâu a colectivei „Ștefan Gheorghiu” Isbiceni a fost de 2.200 kg./ha.

Alt factor, cu acțiune permanentă însă, îl constituie chibzuita folosire a pământului și forței de muncă. Ilustrarea o avem sub ochi, în chiar aceste zile. Cel mai mare număr de oameni sînt la cîmp, la treier. Într-o singură zi, pe 8 iulie, s-au treierat 6 vagoane grâu. Lucrul cere supraeforturi. Brațele tinere și viguroase sînt repartizate aci. Temporar în locul lor rămîn vîrstnicii. Mobilizarea se face seară de seară, la ședințele de lucru cu brigadierii, sub atenta supraveghere a președintelui Gheorghe Zarcu. Deplasarea de forțe trebuie făcută, avînd grija ca celelalte sectoare să nu sufere. Din miezul atîtor frămîntări a răzbătut ecoul primei victorii. Bascula a înregistrat 2.400 kg. grâu la hectar din soiul 301 recoltat de pe tarlăua de la Puțul Sec. Cifra sintetizează și strădania de a nu pierde un bob, dar și cauze mai vechi: arături adînci, soi bun, îngrășăminte.

Aci Oltul aproape că îmbrățișează gospodăria. Colectivștii atenți la actul lui de tandrețe i-au captat apele.

Pe guri de 12 țoli apa se revarsă în cultura de orez, la grădină, pe cele 80 de hectare de porumb irigat, pe alte 6 ha, de sfeclă. După citirea „Raportului”, cei din Isbiceni au început să se gîndească tot mai insistent și la irigarea celeilalte zone riverane unde diferența de nivel naște dificultăți. Aproape întreaga forță motrice a gospodăriei din Isbiceni e destinată irigației. Colectivștii au șapte motopompe și 9 motoare „Timpuri No.” între 15 și 50 cai putere, asta fiind situația momentană. Pentru „zona neirigată” vor instala în această toamnă aspersoare. Vor fi irigate peste 300 ha. de păioase.

S-a constatat că cele 7 motopompe sînt excedentare pentru irigarea culturilor amintite mai sus. Ele lucrează îndeobște sub capacitatea lor. Cinci sînt deajuns aci. Două din ele vor deservi în viitorul apropiat aspersoarele.

Irigarea sporește fecunditatea pământului. Ea aduce gospodăriei din Isbiceni venituri duble.

Irigarea saltă valoarea zilei-muncă.

Irigarea înseamnă bogăție.

Niciodată în existența gospodăriei, volumul și ritmul construcțiilor nu a atîns nivelul de acum. Lucrul răspunde unei necesități exprese. Sectorul zootehnic nu a ținut pasul cu dezvoltarea generală a gospodăriei. Consiliul de conducere a analizat cu

LICĂ IOSIF: Pe balconul combinei (de la Expoziția de fotografii artistice „Înflorește țara mea”)

simț de răspundere situația și a dat cauzele în vîleag. Analiza a dezvăluit din nou forța acestui organism, care e gospodăria colectivă.

La venitul de 2.408.652 lei realizat din cultura mare în 1960, numai 176.234 lei au fost obținuți din sectorul zootehnic.

Deosebirea este izbitoră. Lichidarea ei este o problemă actuală și arzătoare. Una din cauze care a frînat dezvoltarea sectorului zootehnic a fost numărul insuficient de construcții zootehnice.

Acum construim, ținînd seama de perspective — spune Lincă Chelu, secretarul organizației de bază. Așadar, se ridică în prezent patru grajduri de vaci pentru cîte 100 de capete. Detalii de construcție: fundație de beton, stîlpi de cărămidă, ziduri de chirpici, acoperiș din plăci de asbociment. Costul 600 lei pe cap de vacă, amortizabil în cîteva luni. Se mai ridică două maternități de scroafe, o îngrășătorie cu flux continuu, o puerniță.

Gospodăria începe să-și făurească o matcă proprie de animale (vacă, oi și porci).

Și înșfîrșit la capitolul furajare rațională, colectivștii din Isbiceni acumulează de cîteva luni o experiență prețioasă.

Vaca Mieluța, exemplar cu totul comun, a ajuns, printr-o furajare atentă să dea de la 4 la 10 litri lapte pe zi. Procentul de grăsime a crescut de la 3,5 la 6 grade. Toate acestea în decurs de 2 luni. Îngrijitorii ei se numește Marin Țirdel. Are 6 ani vechime în meserie, e priceput și pasionat. Mieluța

socotită la început fenomen, a molipsit și pe altele: Angela, Malușa, Joiana dau cîte 16 litri pe zi.

Exemplul îngrijitorilor fruntași, a pus în drepturile ei munca de vîcar, ocolită aici o vreme, dar atît de folositoare și am spune — și frumoasă.

La ferma de animale, gospodăria a repartizat cei mai buni oameni.

La Isbiceni se discută cu însulețire despre viitor. Baza de plecare e solidă și-ți permite să vezi cu limpezime de pe acum realizarea atîtor entuziaste proiecte.

CÎNTEC

Din rodul colectivei, atîtea piramide
De grâu cu bob de aur și-adastă rîndu-n care
Și sufletu-n arome de vară se deschide
Ca arcul de cocoare în lumină de zare!

Brăzdarele revarsă în urma lor torente,
Inviorînd țărîna cu aer și lumină;
Alături, cucuruzul, cu liniștii aparente
Zvîcnește într-o nouă geneză și mai plină.

AUREL BUTNARU

ARIA COLECTIVEI

În vadurile largi, cu șopot lute
Un riu de aur curge pe-ntrecute.
Nu-l nimeni obosit, și prin viltoare
Se-nalță cîntul muncii către soare
Și visători, îl prînd în strune plopilor
Și-n inimi bucuria-și crește snopii.

DUMITRU GRIGORAȘ

Pasiune pentru teatru

La 20 ianuarie 1846, într-o casă particulară din Bacău, o trupă de „diletanți” a inaugurat prima „stațiune teatrală” de pe acele meleaguri jucind piesele lui Alexandri „Farmazonul din Hirlău” și „Iorgu de la Sadagura”.

Au trecut de atunci mai bine de o sută de ani. Azi, aici, ca pretutindeni în țara noastră, dragostea pentru teatru a crescut și înflorit, talentul popular fiind cu grijă cultivat în anii regimului nostru, prin grija permanentă a partidului și guvernului. „Diletanții” de atunci au ca urmași pe „profesioniștii” teatrelor de stat din Bacău și Piatra Neamț (ca să nu vorbim decât de meleagurile pomenite mai sus) și 873 de echipe de amatori care fac teatru pe scenele căminelor culturale. Dintre acestea, 84 se află în raionul Piatra Neamț. Să ne oprim puțin asupra lor. Și să ne oprim nu numai pentru că prin număr dovedesc interesul puternic pe care-l manifestă față de acest gen de artă, ci mai ales pentru faptul că, prin strădaniile lor, răspund dorinței țărănilor muncitori de aici de a-și cultiva gustul prin intermediul artii de atrăgător al teatrului.

Azi e firesc pentru locuitorii din Dragomirești și Negrești, din Viișoara și Birgăoan, din Pingărați și Tarcău să se suie pe scenă. Și tocmai pentru că este firesc, activitatea teatrală, după încheierea, în decembrie, a celui de-al II-lea Festival biennial de teatru „I. L. Caragiale” n-a scăzut cu nimic.

Cum? Iată:
Casa raională de cultură din Piatra Neamț a organizat, în luna ianuarie a acestui an, imediat după finala Festivalului biennial, un instructaj cu toți cei care răspund de echipele de teatru de la cămine. Cele patru centre metodice Dobreni, Ceahlău, Bicaz-Ardeal și Farcașa au găzduit pe rând, câte două zile, pe instructorii de teatru din raion veniți să asculte expunerile făcute de actori și regizori ai teatrului de stat și de metodistii casei de cultură. Li s-a vorbit acestor entuziaști activiști despre repertoriul pe care trebuie să-l promoveze, li s-au prezentat piese nou apărute și li s-a arătat că trebuie să-și aleagă lucrări a căror tematică să corespundă problemelor majore pe care și le pun oamenii din comuna respectivă.

Casa raională de cultură a inițiat, în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului, un concurs pentru prezentarea pieselor românești contemporane. Instructorii s-au întrecut în a monta piese din acest repertoriu, piese cu care urmau să facă apoi turnee pe la celelalte cămine. Și poate că perspectiva turneelor l-a determinat să adauge la pasiunea firească pentru teatru și o îndreptățită ambiție pentru succes. În fruntea echipelor lor, instructori ca profesorul Mihai Alilincăi din Negrești, învățătorul Constantin Pavelescu din Pingărați, Ion Brăescu, directorul căminului din Viișoara, s-au evidențiat, fiind în același timp instructori și interpreți. Piese ca „Gara mică” de Dan Tărșilă, montată atât la Negrești cât și la Pingărați, sau „Neamurile” de Teofil Bușecan, cu care au făcut deplasări echipele de la Girov și Dragomirești, sînt numai cîteva dintre lucrările mult apreciate de actorii amatori și de publicul din raionul Piatra Neamț.

Spectacolele au fost jucate în fața unor săli arhipline. Teatrul nu mai este o „noutate”, ci o imperioasă necesitate. Iar problema permanentizării activității teatrale decurge în mod firesc din setea spectatorilor țărani pentru teatru — firește nu pentru orice fel de teatru, ci pentru unul de calitate.

Ca să sprijine și mai mult ridicarea nivelului artistic al spectatorilor casa de cultură a trimis 14 instructori din raion la cursurile organizate de secția de regie a școlii populare de artă din Bacău, iar la unele premiere ale teatrului de stat din Piatra Neamț sînt invitați mulți instructori și artiști ai formațiilor de amatori. După astfel de înfilări urmează îndelungi și rodnice discuții. Alături de instructori, interpreții — harnici muncitori ai ogoarelor — depun pasiune și în realizarea unor cît mai reușite spectacole. Succesul spectacolului, întruchiparea firească a personajelor din piesele puse în scenă, constituie o problemă de mare răspundere pentru fiecare instructor, pentru fiecare artist amator.

LIANA MAXY

„Cămin de zi”

Sculptură de F. CALAFETEANU

Lanurile tuturor

Mi-s dragi aceste lanuri nesfârșite
Cu spice pîrguite în amurg,
Ca valuri legănate, care curg
Spre zarea de cristal, neodihnite.

Prin unda lor îmi lunec pasul rar
Cu tălpile de rouă înălbite
Și parcă-o mare dulce mă înghite
Și spre lumină mă ridică iar.

Acum, combine și secerători
Cu steaguri roși ca flăcărilor-n zori
Pornit-au către larguri să înoate.

Și-o bucurie fără de liman
Ne-a năpădit stringînd în noul an
Atîtea grîne — ale noastre toate!

STELIAN FILIP

Învățămintele UNUI SEMINAR RAIONAL

Seminariile raionale reprezintă un însemnat mijloc care contribuie la educarea politică și profesională a cadrelor de activiști culturali. Atît referatele care se prezintă cît și activitatea practică model trebuie să fie astfel alese încît să dea posibilitatea efectuării unui larg schimb de experiență. De aici, de la seminarul raional, cele mai eficiente metode folosite în munca culturală primind girul activului cultural, se includ în circuitul muncii culturale din întregul raion. Pregătirea temeinică a unui seminar raional, alegerea temelor ce urmează să se discute ca și a locului unde să se desfășoare sînt hotărîtoare pentru eficiența lui.

Cu cîva timp în urmă s-a desfășurat, la Tîndărei, seminarul raional din iunie, cu directorii și bibliotecarii din raionul Fetești. Ce au avut de învățat participanții de la acest seminar?

Dintre referate merită relevat în primul rînd cel prezentat de tov. Matei Mușat, directorul căminului cultural din comuna Luciu.

Participanții la seminarul raional au reținut faptul că directorul căminului nu muncеște de unul singur, că întreg consiliul de conducere al căminului este activ. Fiecare membru al consiliului are o sarcină concretă. Colectivul Popa Ștefanache, răspunde, de pildă, de munca cu filmul, colectivul Horia Păun de agitația vizuală, președintele sfatului, Niță Boboc, răspunde de munca artistică, învățătorul Costin Văleanu de activitatea colectivului de conferențieri, și așa mai departe.

Consiliul de conducere se bizuie la rîndul lui pe un larg activ obștesc. În jurul căminului s-au strîns astfel 65 de persoane, din care 50 fac parte din active permanente. Consiliul dă o mare atenție întocmirii planului de activitate al căminului. Proiectul de plan se încheagă în urma discuțiilor purtate cu conducerea gospodăriei, cu organele locale, cu brigadiieri și colectivști. El

este supus apoi discuției consiliului, îmbogățit și definitivat.

Studiind problemele gospodăriei, consiliul de conducere a găsit de cuviință să îmbunătățească conținutul acelor manifestări culturale care vin direct în sprijinul întăririi economico-organizatorice a colectivei. Conferințe s-au ținut și pînă atunci, dar pentru ca ele să fie de mai mare folos, s-a socotit util să se combine conferințele cu discuții la locul de muncă. Astfel, conferința ținută la cămin de către președintele gospodăriei, tovarășul Ion Oncioiu, despre felul în care va arăta colectivă în 1965, a fost însoțită de convorbiri pe aceeași temă în cadrul brigăzilor. În cursul acestor discuții s-au subliniat acele probleme care priveau îndeaproape fiecare brigadă. În cadrul concursurilor „Cine știe, câștigă”, programate la „Joile tineretului”, multe teme au fost axate pe sarcinile ce revin tinerilor în gospodărie.

Consiliul de conducere al căminului din Luciu și-a pus întrebarea cum trebuie să procedeze pentru ca munca culturală să nu scadă în perioada muncilor agricole de vară. Soluția găsită a fost aceea că activitatea culturală trebuie să se desfășoare în această perioadă la locul de muncă al fiecărei brigăzi. În această direcție planul de muncă al căminului prevede reluarea unei inițiative din anul trecut. Conducerea gospodăriei împreună cu comitetul executiv au întocmit atunci scrisori de mulțumire care se înmînau frunțașilor în campania de recoltare, chiar la locul lor de muncă, și asta în fiecare zi cît a durat recoltarea. Urmată de mici programe artistice, înmînarea scrisorilor de mulțumire se transforma într-o adevărată sărbătoare a frunțașilor.

Dacă referatul tovarășului Mușat a conținut multe lucruri interesante, majoritatea celorlalte referate expuse în cadrul seminarului raional nu s-au ridicat la nivelul cerut. Multe din ele au fost prea generale și chiar atunci cînd referenții au încercat să facă unele concretizări, au apelat la date statistice și nu la fapte de viață. Întrebările puse de către activiștii secției de învățămînt și cultură și ai casei raionale de cultură, nu au urmărit punerea în valoare a sîmburelui bun din referate, a ceea ce putea fi dezvoltat și generalizat, ci

mai degrabă cereau referiri globale asupra activității depuse. Pînă la seminarul raional activiștii culturali de la raion aveau timp să cunoască munca fiecărui director, fiecărui bibliotecar, iar în seminarul raional să se discute despre acele lucruri care prezintă interes pentru toți și din care se pot trage concluzii valabile pentru activitatea de viitor.

Se știe că în seminariile raionale o parte importantă o constituie activitățile practice model. Or, tocmai această parte a seminarului a fost slab prezentată. O emisiune locală model cu tema: „Recoltînd la timp, sporim producția la hectar”, a fost înecat în hîrîiturile aparatului defect. Puțini au putut să se aleagă cu ceva din această emisiune. Firește că în asemenea condiții activitatea practică model n-a putut fi urmată de discuții așa cum s-ar fi cerut. O asemenea aplicație practică a apărut ca ceva formal, care nu a contribuit la instruirea profesională a cadrelor de activiști culturali. Nereușita activității practice model se datorește și faptului că locul seminarului raional a fost greșit ales. La Tîndărei munca culturală are multe lipsuri și, pornind de la această constatare, s-a crezut că ținerca unui seminar raional aici, ar putea duce la mobilizarea activiștilor culturali, la înviorarea muncii culturale. Această a dus însă în fapt la îngustarea seminarului. Îmbunătățirea muncii culturale la Tîndărei s-ar fi putut face cu alte mijloace, care nu ar fi cerut sacrificarea scopului principal al unui seminar raional.

Concluzia care se poate trage din desfășurarea seminarului raional este că el nu a fost pregătit. Activiștii secției raionale și ai casei raionale de cultură din Fetești s-au bazat pe experiența lor, pe cunoștințele dobîndite într-o muncă îndelungată și de cele mai multe ori rodnică și au subapreciat necesitatea pregătirii temeinice a seminarului. Slăbiciunea părții practice, stabilirea în ultimul moment a unor referenți, nerespectarea programului inițial, arată că acest seminar nu s-a bucurat de atenția activului cultural de la raion, așa cum s-au bucurat seminariile anterioare.

ELISABETA ABRAHAM

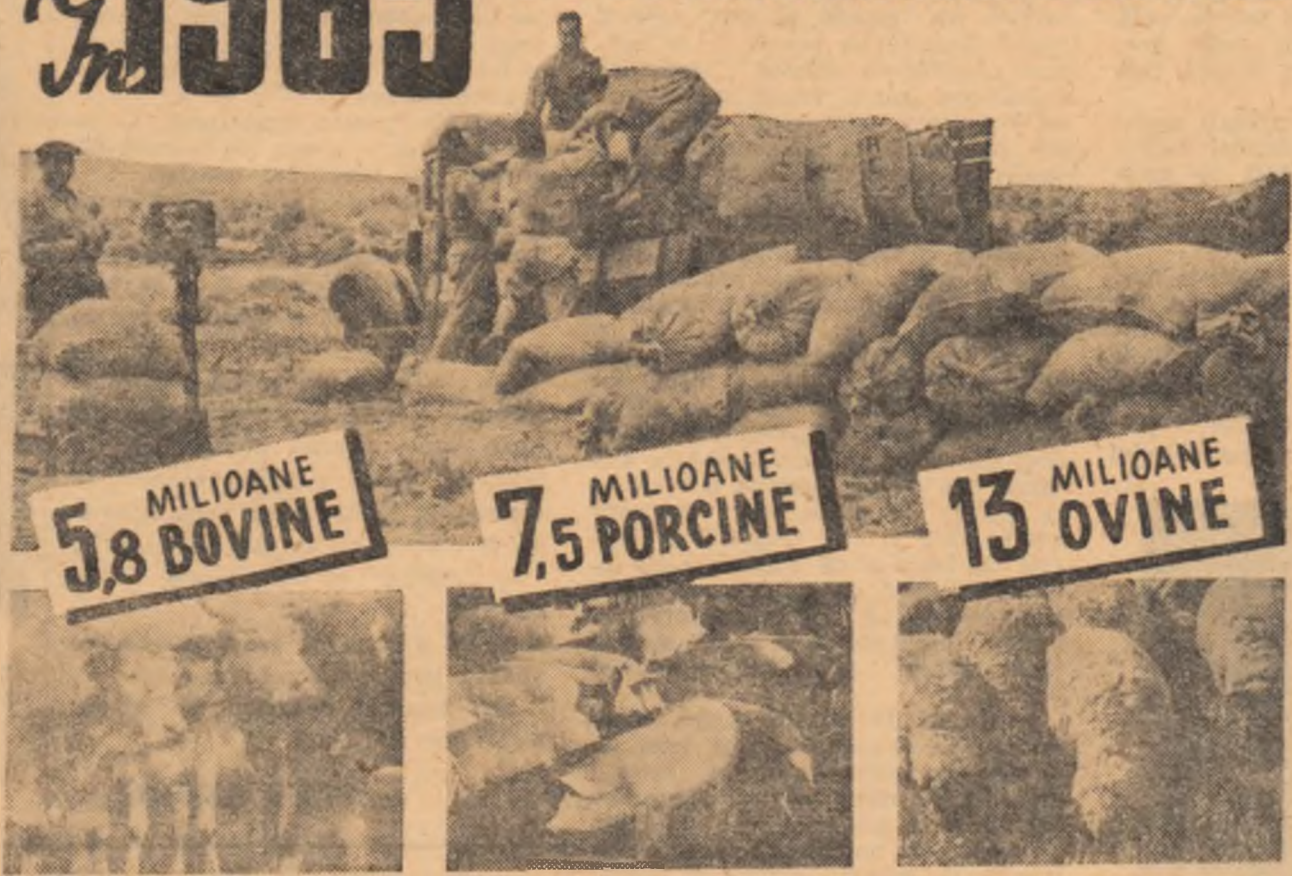
Tibulcari din comuna Lunca-Cerna, regiunea Dobrogea

Seară de seară, stația de radioficare din comuna Vernești, raionul Buzău, transmite emisiunea locală „Din munca gospodăriei noastre”. În clișeu: tov. M. Dobre, președintele sfatului popular vorbind despre campania de recoltare și trieris

PERSPECTIVE LUMINOASE

In 1965 14-16 MILIOANE TONE CEREALE

5,8 MILIOANE BOVINE

7,5 MILIOANE PORCINE

13 MILIOANE OVINE

În aceste zile pe ogoare

În întreaga țară continuă recoltarea cerealelor păioase. Din datele Ministerului Agriculturii rezultă că pînă la 6 iulie grîul a fost secerat pe 38 la sută din suprafața cultivată, iar orzul în proporție de 69 la sută. Pînă la aceeași dată grîul secerat a fost treierat în proporție de 35 la sută, iar orzul de 65 la sută.

Ministerul Agriculturii apreciază că în ultima săptămîna în majoritatea regiunilor țării condițiile bune pentru efectuarea lucrărilor agricole de vară au fost mai bine folosite. În regiunile din sudul și sud-vestul țării ritmul secerișului la grîu a fost intensificat îndeosebi în gospodăriile agricole de stat. Astfel, în regiunile Banat, București, Dobrogea și Oltenia secerișul orzului se apropie de sfîrșit, iar recoltarea grîului a fost executată în proporție de 53—67 la sută. Gospodăriile agricole de stat din regiunea Banat, care au strîns recolta de grîu de pe aproape 80 la sută din suprafața cultivată, sînt frunțate pe țară în desfășurarea acestor lucrări.

Sînt însă regiuni ca Argeș, Ploiești și Galați, care, deși în ultimele zile au început din plin secerișul, totuși nu au folosit toate mijloacele de care dispun pentru recoltarea în cel mai scurt timp a cerealelor. Din această cauză grîul a fost secerat numai de pe 26—43 la sută din suprafața cultivată.

În general, în toate regiunile, cu excepția gospodăriilor agricole de stat, există decalaj între seceriș și treieris, datorita faptului că se întîrzie transportul recoltei pe arii și nu se asigură funcționarea continuă a batozelor. Sînt întîrziate de asemenea lucrările de recoltare a mazărei și finurilor naturale, precum și arăturile adînci de vară.

Pentru săptămîna următoare Ministerul Agriculturii recomandă să se folosească din plin toate mijloacele de recoltare pentru a se termina în cîteva zile secerișul grîului în regiunile din sudul și vestul țării și să fie intensificat în celelalte regiuni. În toate regiunile să se grăbească caratul snopilor pe arii, treierisul, recoltarea mazărei, a finurilor naturale și a celorlalte

cultiuri furajere. De asemenea să se continue lucrările de îngrijire a culturilor și mai ales arăturile adînci de vară și însămîntarea în miștii pe suprafețe cît mai mari a plantelor de nutreț, îndeosebi porumb pentru siloz.

În regiunile în care nu au căzut ploii în ultima vreme să se treacă de îndată la irigarea culturilor prășitoare.

Vom spori numărul de animale și producția lor

Dacă în 1950, anul înființării gospodăriei noastre, aveam doar patru vaci și două scroafe, astăzi sectorul zootehnic numără 864 taurine, din care 433 vaci, 802 porci, 1.500 oi și 700 păsări. La acest efectiv de animale noi am ajuns pe două căi: prin cumpărări, fie din fonduri proprii, fie din credite și prin prășilă proprie. Numai anul acesta vom mai cumpăra vaci și vițe pentru completarea numărului de 500 capete, după care ferma de vaci se va dezvolta numai pe baza prășilei proprii. În felul acesta peste doi ani vom ajunge să livrăm altor gospodării colective vaci și juninci.

În afară de sporirea numărului de animale, noi ne-am ocupat și de selecția lor. Chiar din anul 1953 în gospodărie a luat ființă un centru de selecție sub îndrumarea permanentă a I.C.Z.-ului. Oricine poate urmări acum evoluția vacilor existente din registrul genealogic.

Așa cum se indică în Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie, pentru sporirea și mai mult a numărului de animale și noi vom păstra toate vițelele, mielule și scrofițele care, ajunse la maturitate, vor da producții bune. Anul trecut producția medie pe cap de vacă furajată a fost de 2.800 litri lapte, iar pentru anul acesta ne-am planificat 2.900 litri.

În aceste zile cînd colectivității, tehnicienii zootehniști, brigadierii și îngrijitorii de animale studiază cu multă atenție sarcinile cuprinse în Raport cu privire la creșterea producției vegetale și animale, se poartă discuții vii asupra posibilităților de furajare și îngrijire. Astfel membrii bri-

găzilor iniția și a doua au arătat că acordînd o mai mare atenție furajării, producția medie de lapte pe cap de vacă furajată poate să se ridice la 3.000 litri. Și cei de la fermele de oi, porci și păsări se străduiesc să obțină rezultate mai bune, pentru a îndeplini sarcinile celui de-al treilea Congres al partidului.

Se știe că pentru mărirea producției animale e necesară în primul rînd asigurarea unei baze furajere corespunzătoare. De aceea, pe lângă cultivarea unei suprafețe întinse de porumb siloz, noi am practicat culturile duble care au adus sporuri considerabile de furaje. De asemenea, pentru acoperirea necesarului de furaje noi mai folosim rezidurile industriale ca borhot, melasă, tărîțe și drojdie de bere. În timpul verii toate taurinele sînt duse la pășune. Tineretul femel de la vîrsta de 6—7 luni pe pășune alpină, iar cel de la 3—7 luni pe pășunea din apropierea grajdului. Pentru a menține fertilitatea pășunii, anumite parcele au fost arate și cultivate o perioadă de timp, iar pe altele s-au împrăștiat îngrășăminte.

Deși am obținut rezultate frumoase în dezvoltarea sectorului zootehnic, nu ne vom opri aici. Călăuzindu-ne în permanență de recomandările făcute în Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenară, noi vom dezvolta și mai mult numărul animalelor și vom mări producția lor, obținînd în felul acesta venituri din ce în ce mai mari.

CONSTANTIN CAZACU
inginer zootehnist al G.A.C.
„Tudor Vladimirescu”,
comuna Hărman, regiunea
Brașov

Pentru producții din ce în ce mai mari

Citind cu multă atenție Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C. C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie, ne-am oprit în special asupra problemei sporirii producției de cereale, care constituie baza dezvoltării celorlalte ramuri ale agriculturii.

Gospodăria noastră a luat ființă acum șase ani. În fiecare an am obținut producții bune. De exemplu, anul trecut am recoltat 2.100 kg. grîu și 2.500 kg. porumb boabe la hectar. Și anul acesta culturile sînt frumoase. După evaluările făcute, la grîu vom depăși cu mult producția planificată, deoarece ne-am orientat spre cultivarea soiurilor productive ca Wichita și Triumph. Obținerea recoltelor sporite la hectar se datorește faptului că am lucrat după metodele agrotehnice: arătură adîncă, semințe selecționate din soiuri de mare productivitate, folosirea îngrășămintelor chimice. Ceea ce n-am folosit pînă

acum și ar fi fost de mare însemnătate pentru solul nostru brun-roșcat de pădure, sînt îngrășămintele naturale. Acum, cînd am pus bazele dezvoltării sectorului zootehnic, ne-am planificat să administrăm, pentru anul viitor, pe suprafețele destinate culturii grîului și porumbului, importante cantități de îngrășăminte naturale.

În această perioadă, cînd se dă marea bătălie pentru recoltarea la timp și fără pierderi, membrii celor cinci brigăzi sînt în întrecere. De pe cele 24 hectare s-a recoltat orzul, care a și fost dat la baza de recepție, obținînd astfel chitanța nr. 1 pe raion. Deși a început seceratul și treieratul grîului, noi nu neglijam nici lucrările de întreținere a culturilor. În prezent se lucrează la prășila a doua la porumb.

Comuna noastră e recunoscută prin cultura viței de vie. Gospodăria colec-

tivă are o suprafață de 160 hectare vie nobilă, de pe care obținem în medie aproape 6.000 kg. struguri la hectar. Din acest sector ne-am planificat pentru anul acesta un venit de 1.450.150 lei. Lucrînd după metodele cele mai înaintate, pe un lot de patru hectare am obținut anul trecut 11.000 kg. struguri la hectar. Pînă în 1965 vom replanta o suprafață de 10 hectare din via îmbătrînită și cu slabă productivitate.

Astăzi în sectorul cerealier cît și în sectorul viticol colectivității gospodăriei noastre sînt hotărîți să muncească în așa fel încît să obțină producții din ce în ce mai mari.

AUREL NASTASESCU
președintele g.a.c. „Al doilea Congres al P.M.R.”, comuna Valea Călugărească, regiunea Ploiești

ÎN 1965 ÎN AGRICULTURĂ

Vor lucra:

CIRCA
100.000
TRACTOARE

PESTE
43.000
COMBINE PENTRU PAIOASE

PESTE
70.000
SEMANATORI

ÎN 1938 EXISTAU

1897
AGRONOMI
ȘI MEDICI
VETERINARI

ASTĂZI AVEM

16.400
SPECIALISTI
CU STUDII
SUPERIOARE

In anii VIITORI

12.000-13.000
CADRE CU STUDII SUPERIOARE

Legăturile poetului cu lumea satelor sint vechi și străfunde.

„Din seara răzvrătită care vine / De la străbunii mei pînă la tine... și pînă azi, în ziua „urmașilor stăpîni“, poetul a închinat multe din cărțile și cîntecele sale de minie și slavă truditorilor cu seceră și plugul.

Autorul poemelor „1907“ și „Cîntare omului“ a primit deci cu bucurie, să ne vorbească despre preferențele din satele noastre de azi pornite pe drumurile noi. Cel mai mare meșter al poeziei românești contemporane a găsit că este o datorie a sa să-și exprime părerea despre felul cum frumusețile își fac loc în viața noastră de fiecare zi.

— Este cred ziua, — a început maestrul, — cînd frumusețea din viață se întîlnește cu frumusețea poeziei, covîrșind-o și întrecînd-o pe aceasta din urmă... Am mai spus-o de altfel recent, poezia a trecut de mult de partea ciocanului și a mistriei, lăcătușul, zidarul, inginerul și arhitectul sint adevărații poeți ai vremii noastre, iar poezia de cerneală și hirtie stă smerită în fața acestor meșteri de frumuseți.

— O altfel de poezie a vieții de toate zilele se ridică azi și la sat, — îndrăznim să adăugăm,

„Poezia e viața...“

Convorbire cu maestrul Tudor Arghezi

— Da, viața s-a schimbat din temelii pînă în virf. Accelerarea noastră pe drumul sușului cere alte măsuri, alte tipare, a adus modificări esențiale în însuși modul de a trăi al oamenilor noștri. La sat, la oraș, pretutindeni sintem sub zodia prefacerilor din care iese o altă țară românească.

— Ar fi util pentru cititorii noștri să vă spuneți părerea tocmai despre direcția acestor schimbări în viața noastră de fiecare zi...

— Poveți?

— Poate că da...

— Mi-e groază de ele! Exista înainte o literatură pentru țărani fabricată în birourile Ministerului Instrucțiunii. Niște surtucari în pantofi de lac învățau țăranul, de pe asfalt, cum să-și facă și mămăliga.

— Erau apărătorii așa-poreclitului

„specific național“, — observăm noi.

— Să le spunem pe nume, — cere maestrul. — Erau ciocoi, cioclovinele și rindașii lor pînă și din literatură. După ei, țăranul nostru ar fi trebuit să poarte și azi opincă, trăind laolaltă cu porcii — în bordeie. Apărătorii acestui „specific“ pretindeau într-o vreme că drumul de fier strică pitorescul... N-am să pot uita un drum pe clăia de fin a unui car tras de boi, de la Căldărușani la București. N-am să uit noaptea aceea, nici constelațiile bolților albastre! Drumul a ținut din amurg pînă la ziuă... Aceeași distanță o străbăți azi cu automobilul, în cîteva minute.

Boii lui Grigorescu nu mai sint. Nu mai e nici copila cu fusul, din pinzele lui. Mii de ani și-au strivit fetele buricele degetelor, răsucind firul din caier și potrivindu-l în alesături. Un covor însemna o viață și se vindea pe cîteva lei... Regret? Pentru cine și ce? Regretul e înlocuit cu bucuria că oamenii s-au izbăvit, scăpînd de sub povara muncilor de istoavă... De la aratrum¹⁾ la tractor e distanța de la caznă, moarte și așteptare, la piine multă și belșug...

— Civilizația noastră nouă, accelerarea pe drumul sușului, cum o numiți, au restructurat din temelii priveliștea satului nostru. Ne aflăm în fața unui alt sat...

— Cu alte legi de frumusețe, — precizează poetul. — Pînă și cuvintele se înlocuiesc. Obială, fotă, catriță, nojiță au devenit ca și obiectele, piese de muzeu. Iscușința și harul din împletitură și alesături sint prețuite în toată lumea și plătite de străini cu dolari. Ele sint podoabe ale spiritului românesc mărturisit în opere de o unică originalitate... Totuși pinza industrială e mai ieftină, la îndemîna oricui, îmbracă mai repede și mai bine. Ideul este ca acest progres să colaboreze cu tradiția gustului, — țăranul nostru e un om de mare gust, pe lingă frumusețea lui fizică. Frumusețile cu care a știut să se înconjoare, din timpurile cele mai adînci, începînd de la „Miorița“ și sfîrșind cu podoabele casei, sint o biruință a inteligenței și talentului asupra împrejurărilor amare ale vieții, marca unui suflet ales. Însăși viteza cu care se produc asemenea schimbări nu e oare semnul setei de civilizație și progres a omului de la sat, cumîntă odinioară cu patul puștii?... Și

1) aratrum = plugul de lemn din epoca romană.

radioul, și televiziunea, și asfaltul, și podul de beton, și trecerea de la chirpici la cărămidă și de la acoperișul de paie la țiglă sint semne ale civilizației noi. Izbăvirea robului i-a dat puțința să trăiască azi ca omul ce nu era. Nu e greu pentru el să trăiască și frumos. O știe, a vrut-o din totdeauna!

— Grijă pentru frumusețe, — adăugăm noi, — este un deziderat principal al revoluției noastre.

— În întreaga țară se desfășoară bătălia pentru calitate. Mai mult trebuie să însemne în același timp, mai bine, mai frumos. Este de fapt exigența esențială a poeziei... Poezia e viața!

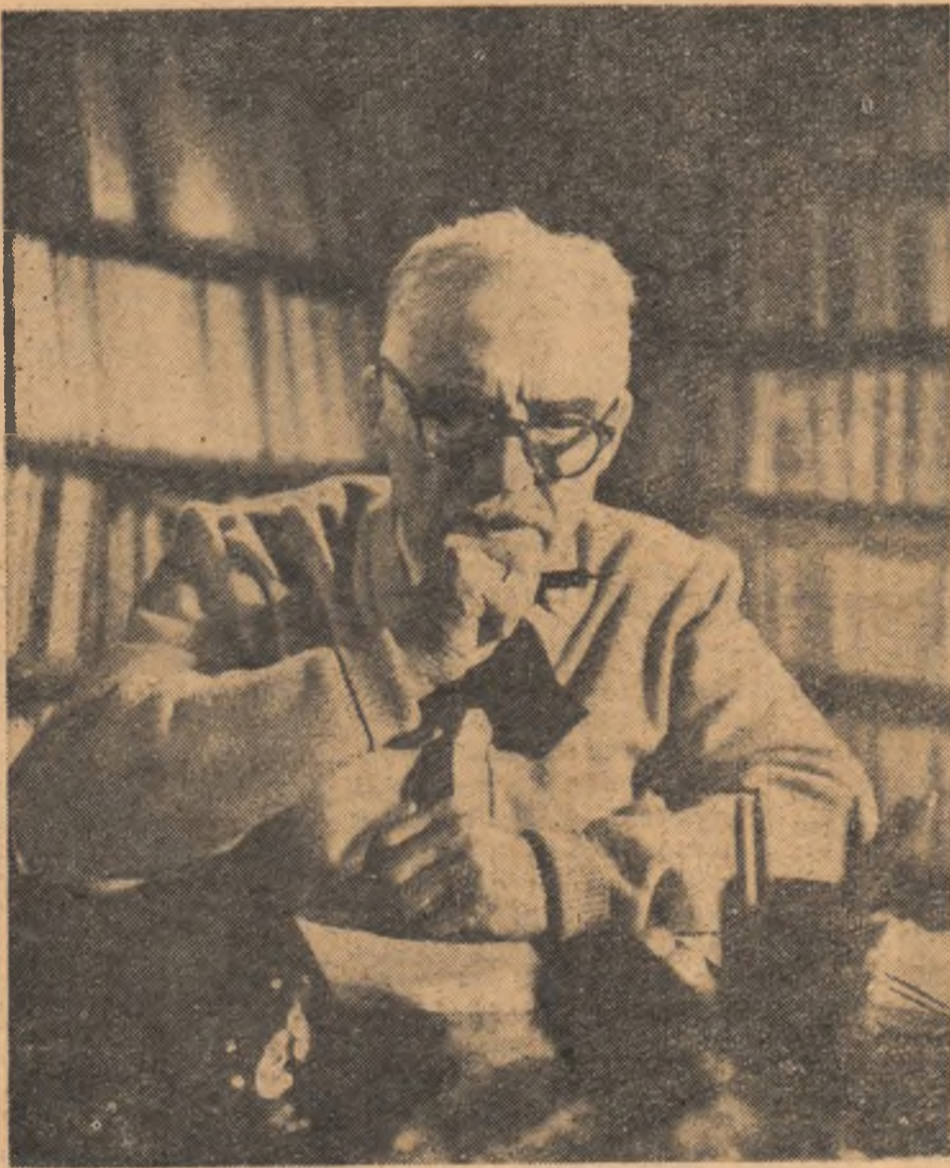
Am întîrziat. Știam bine că prelungind această generoasă convorbire, furăm poeziei poate încă o bijuterie. N-am pregetat totuși să rupem din holda ei un spic... „Nici-odată toamna nu fu mai frumoasă“...

— „Albina“ vă mulțumește, maestre...

— În prisacă și acasă albina e vechea mea colaboratoare.

Mai furasem o fărîmă de frumusețe. Am mulțumit.

PAUL ANGHEL

In aceste zile începerii, la mice cu ajuto bord lucrează nici Mihai Si

Prin canalizarea torenților de pe culmile Plăneneni, a raionului Buzău se vor da agriculturii p... e 2.000 din comuna Zorești, raionul Buzău

PETRU VINTILĂ

Fapt divers

SCHIȚĂ

— Numără-i în tața mea, — îi spuse casierul uitîndu-se după Pavel Milivoi care se trăsese, cu banii în pălărie, lingă perete. — Numără-i aici, fiindcă altfel nu primim nici o reclamație.

Fără să se întoarcă, Milivoi întrebă cu glas tare, mai mult pentru ceilalți care luau avansul, ca și el:

— Cît trebuie să am aici?

Știa că trebuie să aibă două mii patru sute de lei, nici cu cincizeci de bani mai puțin, dar vroia să audă și ceilalți și măcar pentru o clipă să se gîndească toți că el are atîția bani. Casierul îi spuse cît trebuie să aibă, Pavel Milivoi îi mai numără o dată, cu privirile aruncate pe furis la cei din jur, mîhnit dintr-odată că nu se uită nimeni la el, apoi strigă iar:

— Cu mine e-n regulă. Sint banii la număr. Acum mă duc să-mi cumpăr o „servitoare“.

Casierul nu-l mai luă în seamă, preocupat în continuare să numere bani, și nici ceilalți nu-l luară în seamă. Milivoi ieși în pîrculețul din fata gospodăriei cu o mîndrie nițel stînjinită și jignită de indiferența cu care fusese însoțit. Afară îl găsi pe Costi, cel mai mic dintre copiii săi. Venise să-i spună că mamă-sa îl așteaptă la magazinul universal. Pavel își învălui copilul într-o privire plină de blîndețe și, luîndu-l de după umeri, îl indemnă:

— Gata, uite că mergem acolo.

La magazinul universal îl așteptau Verona, nevastă-sa și Tanța, fiica-sa. Li se păruse că întîrziase, crezuseră probabil că se încurcase la bufet și amîndouă se uitau acum la el cu un aer cercețător, gata să-l muștruluiască. În magazin nu mai era decît o bătrînă surdă, care întreba vinzătorul nu știu ce, dacă are „Diana“, că-i răcită, o dor, și salele și-ar vrea să-și facă deseartă o frecție. Pavel dădu cu ochii roată piin magazin și simți dintr-odată că-i pare rău că nu era acolo un buluc grozav de oameni. O întrebă pe Verona:

— Ce te grăbești așa?

Nevastă-sa nu-l mai asculta și îndreptîndu-se spre teighea, îl întrebă pe vinzător:

— Aveți mașini d-alea, de spălat?

— Desigur, se poate să n-avem? — făcu vinzătorul oarecum mirat.

2

FAPT DIVERS

„Parcă l-am întrebat dacă are macaroane sau sticle de lampă — gîndi Pavel cu un fel de ciudă. Auzi la el: „Desigur!“ Ai zice că așa e de cînd lumea“. Și fi veni să strige: „Da“ cînd își tocea Verona mea palmele în albiile bogătanilor tot „desigur“ ne-ai fi răspuns?“

Vinzătorul le arătă mașinile rînduite lingă aragazuri și biciclete, și Verona, cu glasul muiat de emoție, abia putu îngăima în șoaptă:

— Am vrea și noi una...

Vinzătorul ieși de după teighea, îndreptîndu-se spre mașinile de spălat cu tot grupul după el. Verona și Tanța erau roșii de plăcere, Costi se uita la o motoretă cu niște ochi mistuți de curiozitate, numai Pavel n-avea nici o grabă. Își amintise cum spăla Verona rufele bogătanilor, pe vremea cînd el o luase de nevastă, își amintise de mîinile ei roase și înroșite de caznele pe care le îndurase pentru o bucată de piine — și ar fi vrut să-i vadă în clipa aceasta o lume întreagă și-i părea grozav de rău că în afară de baba a-

ceea nu mai era nimeni acolo. Se gîndi că măcar ea ar fi putut să-l întrebe mirată ce cumpără de-au venit cu toată familia, moț, la magazin. Poate că nici n-a auzit de mașinile astea, se gîndi

Pavel, privind în urma ei zător cu un ton orășenesc — E voie să fumăm?

— It oferi și vinzătorului o întrebă expert: — Mai avse uită la el și-i răspunse

— Dar cîte bucăți vrei?

— De ce te superi, mă?

Uite, asta e nițel zgîriată și Verona se uită rușinată.

Pavel însă continuă:

— Asta, vinătă ce mai aveți o priză aici să-i înconează...

Apoi, parcă să-și accentueze vorbele lui și așa destul buzunar și-i spuse băiatului

— Ia-ți și tu niște „Eugenia“

Așa-s copiii, adăugă el pe neașteptate, apoi continde multă vreme cu niște frde neînlaturat: — S-o pun merge-n gol.

Acum, pusă la priză, ma bine, dar Pavel n-avea cum se uita la mașină, neîndrădin „Eugenia“ lui, numai gși curiozitate:

— Va să zică, aici se frtorul... Dar nu rupe nasturii

— Nu, fetișo — se auzi venise pentru „Diana“. — nune.

Pavel, de cum se pornis Acum se întoarse către e baba se grăbi să explice:

— Noi avem mașină de c A luat-o feciorul meu, da' mea!

— Cum așa? — se îngri

— Cum îți spun: fecior Verona răsufliă ușurată.

Pavel îl rugă pe vinzător fiindcă i se pare lui că jumătate de ceas de cînd și vinzătorul se cam plictis

Iromul Otopeni se fac intense pregătiri în vederea campaniei de împrăștiere a îngrășămintelor chieci utilitare. Echipele de întreținere și mecanicii de rea și revizuirea avioanelor. În fotografie: mecaea Dinu fac un ultim control motorului înainte de probă.

ia, Săseni pe Vale și altele din partea nord-vestică pămîi arabil. În fotografie: țărani întovărășiți la canalul principal de colectare.

La Bacău, timp de două zile, peste 2.500 de artiști amatori din regiunile Galați, Suceava, Iași și Bacău au arătat avîntul nemaiîntîlnit pe care l-a luat arta amatoare pe pămînturile vechii Moldove. O cunună tinăre, în care dansul se împletea cu cîntecul și poezia, optimismul și voioșia cu mîndria de a fi constructorul unei vieți noi.

La taza interregională de la Bacău — ca și la celelalte taze interregionale, de altfel — mișcarea artistică de amatori a făcut o demonstrație emoționantă, convingătoare a bogăției, forței și măiestriei ei.

Bacăul e tinăr...

Bacăul parcă-i îmbrăcat în fiecare zi în haine de sărbătoare! Noul bulevard cu blocuri noi, moderne, în care bunul gust și confortul se alătură frumuseții, și-a dat jos de curînd schelele, apărînd strălucitor în lumina soarelui. Și ca un simbol al tinereții științifice, pe acest bulevard au defilați artiștii amatori în fața miilor și miilor de spectatori care nu mai aveau loc în sala Teatrului de Stat unde se desfășura concursul. Cu flori și stegulețe i-au întîmpinat din balcoane noii locatari, cu cîntece și urale i-au salutată solii artei populare. Iată-i trecînd pe colectivii coriști din Nămolosa, iată cunoscuta formație de dansuri din Năruja, de mai multe ori finalistă, iată fanțara cîminului cultural din Cozmești, raionul Huși, iată-i pe membrii brigăzii artistice de agitație a casei raionale de cultură din Piatra Neamț... Peste tot aceeași explozie pașnică de flori și bucurie, peste tot același îndemn:

Succes!

Scena e aranjată, urechile microfoanelor — ciulite, magnetofonul pregătite. În aceste zile pe mii și mii de metri de bandă se va imprima... prezentul. Cine va vrea să ne cunoască peste ani și ani, n-are decît... Va întoarce butonul unui magnetofon, ne va auzi și se va încînta.

— Știm să cîntăm frumos, pentru că avem despre ce să cîntăm — spune Gheorghe Acatrinei, dirijorul corului cîminului cultural din Roznov. Corul său a luat avînt mai ales cu prilejul acestui concurs. Aceasta nu l-a împiedicat să interpreteze o lucrare destul de pretențioasă cum este suita corală din folclorul local „Cîntă viața, cîntă satul”.

Formația corală a colțurilor roșii din gospodăriile colective „Steagul Roșu” și „1 Mai” din comuna Nămolosa-Galați numără 180 de colectiviști.

— Corul a fost înființat în 1924 — mă lămurește un tinăr colectivist, învîțat, după cite mi-am dat seama, cu ziaristi, cătînd să-mi dea cît mai multe date.

— Dar de-abia în anii puterilor

populare am început să cîntăm frumos... — adaugă altul.

I-am ascultat ceva mai lîrziu: avea dreptate!

Brigada artistică de agitație a cîminului cultural din Pojorita-Suceava, a luat ființă o dată cu pornirea celui de al VI-lea concurs. Din ea fac parte muncitori forestieri, crescători de animale, învățători. Lipsa lor de experiență, însă, nu l-a împiedicat ca, în 30 de minute, să întîlnească în mod plastic, artistic, minunate realizări din comuna lor: trei școli, două dispensare, o baie comună, 11 magazine, electricitatea comunei etc.

Programul brigăzii a fost ca un imn închinat celui care a făcut posibil ca pe acele meleaguri îndepărtate să prindă aripi fericirea și bunăstarea: PARTIDUL.

O apariție deosebit de spectaculoasă a fost aceea a formației de dansuri a cîminului cultural din Asău.

Dar o amintire de neuitat au lăsat în rîndurile spectatorilor...

...cele 24 de cimpoaie

din formația de cimpoieri a cîminului cultural din Perieni-Birlad.

Cunoscută și cu ocazia celorlalte concursuri, această formație s-a întrecut pe sine prin amploarea, muzicalitatea și măiestria ei artistică.

— Nu-i lucru ușor, — îmi spune Șt. Rosca, instructorul formației — să faci ca 24 de bîzoii (partea care ține lăsonul la cimpoi) să fie acordată la aceeași tonalitate, la terță sau la cvintă și apoi cîtă muncă am dus să potrivim șarabele — continuă el să-mi explice pe îndelete. — Am căutat să abaj dîscuța aceasta de „pură” tehnică cimpoierească, și-am ajuns la repertoriu.

— Formația noastră cîntă numai folclor local — mi-a spus instructorul cimpoierilor. Și mi-am notat cîteva titluri: „Șirba lui Dulvan”, „Bătuta”, „Șirba cimpoierească” și altele.

Însă nu pot încheia aceste rînduri fără a nu aminti despre acel minunat dans al belșugului căruia l-a dat viață pe scenă brigada artistică de agitație a casei raionale de cultură din Negrești. Programul acestei brigăzi și în special dansul sacilor plini cu aurul holdelor, au arătat în mod convingător ce roade bogate pot da ogoarele gospodăriilor colective irigate, muncite după avansatele reguli agrotehnice.

★

Zeci de formații din patru regiuni ale țării coruri, brigăzi artistice de agitație, tarafuri, echipe de dans, fanțare etc., au cîntat la Bacău, timp de două zile, viața nouă de pe meleagurile frumusei Moldove, minunatele realizări ale oamenilor muncii, conduși de partid.

A fost o adevărată sărbătoare a talentelor.

JULIU RAȚIU

Spectacol de amatori

Ca-ntr-o poiană vastă urcăm pe estradă
Să vă petrecem astăzi în dansuri și în cor;
Ca bucuria noastră o lume să ne-o vadă,
Noi am descins la rampă de-a dreptul din folclor.

Nu dăm în premieră nici doina și nici hora
Căci din adînc de veacuri în inimi le-am purtat
Dar am țesut în toate, din gîndul tuturor,
Adîncile prefaceri de pe la noi din sat.

O spune ciocîrlia în triluri ne-ntrecute;
O spun și călușarii în jocul măiestrit
Și cîntecul o spune, din mii de alăute,
— Bogat ca lanuț nostru urcînd neconștient.

Din dîunăre sate, cu șesuri aburînde,
Din Tinăra Moldovă și plaiul transilvan,
Din zărl în zărl de țară nu ne-ai putea cuprinde
Cîți înflorim pe scene prin artă an de an.

MIHAIL COSMA

VERS 8

spreț ușor, și-l întrebă pe vin-

poi, mai mult ca să cîștige timp,
mașini în depozit? Vînzătorul
întrebare:

? Poate că vreau să-mi aleg,
nici dacă mi-o dați gratis.
atul ei și-i făcu semn să tacă.

Aa, „Întrățirea”... e bună. Dar
otorul? Să vedem cum funcțio-

mai mult mîndria ce apărea în
ent, scoase niște mărunțiș din

ă verificăm noi mașinăria asta.
urma lui Costi, îmbunătățit parcă
aul care-i gata să plardă oricît
pe cît de plictisitoare, pe atît
riză. Sper că n-are nimic dacă

zăția frumos, ca un stup de al-
ate mîndria mistuitoare. Veronă
ă întrebe nimic, Costi ronțăia
nței se auzea plin de încîntare

ele și se spală... Aici e storcă-

glasul dogit al băbuței care
ești nici o grijă. Merge de mi-

tu mașinii, uitase de babă.
runcă o asemenea privire, că

stămîni și n-a cîntit un nasture.
di spun cît s-a certat cu noru-

ona.
bișiclu, fata mașină.

ai dea drumul o dată mașinii,
re undeva o bătaie. Trecuse o
și ocoleau mașina de spălat
tîta vorbărie:

FAPT DIVERS

— Vă fac bon pentru ea?

Pavel ar fi vrut să mai stea acolo, dar, nerăbdătoare s-o ia și s-o ducă acasă, Veronă răspuse în locul lui să facă bonul. Încă mai era o speranță, se gîndi Pavel, încă mai era timp să vină măcar un om, un cunoscut de-al lui, să-l vadă cum își cumpără el mașina cea electrică de spălat rufe, și se îndreptă cu bonul în mîna spre casă. Plătii încet, trăgînd de timp, numărînd de două ori banii, gata să-l numere și a treia oară, uitîndu-se cu coada ochiului la vînzătorul care scosese mașina din priză și o trăgea spre mijlocul magazinului. Parcă era un făcut, nu intră nimeni în magazin și Pavel trebuia să stîrșit s-o aburce în spate, leșînd cu toată familia după el, în uliță. Dar în inima lui speranța nu se stînsese de tot. La urma urmei, puteau să-l vadă oamenii și pe uliță, cu mașina în spinare. Se și auzea întrebă:

— Ce duci, Pavele?

— Îți luași mașină de spălat?

Și el, asudat de plăcere, gata cu răspunsurile:

— Ne luărăm

„servitoare”, dom’le! Pină acum fi și spuneam nevastă-mi: „Veronă cît ai de gînd să speli cămașa asta?” Acum îi spun mașinii: „Gata, Veronă taică, gata ești cu spălatul? Ai miini de aur, Veronica halal, cine îți le-a ticluit, numai din curent electric, din fier și din email!”

Dar mergeau spre casă, cu Pavel după el, asudat de greutatea mașinii, și nu-l oprî nimeni să-i întrebă despre ea. „Unde s-or fi băgat oamenii ăștia?” — nu în-

(Desene de M. GION)

FAPT DIVERS

ceta Pavel să se întrebă, mirat și mîhnit, cum i se părea, în singurătatea lui Acasă, în poartă, așteptîndu-l nerăbdător, sta paznicul de zi al colectivei. Văzîndu-l, Pavel tresări și-i spuse, ca și cînd lucrul acela nu s-ar fi observat:

— Ne luărăm mașină de spălat rufe...

Paznicul răspuse grăbit, gata să se întoarcă repede la gospodărie

— Te cheamă urgent președintele. Muscă să pleci în seara asta în delegație, după superfosfați.

— Ne luărăm mașină de spălat — repetă Pavel, surd la informația paznicului.

— Haide, omule, o dată — îl îndemnă din nou paznicul. — Haide, că-s actele gata și te-asteaptă, mergi cu camionul.

— Să bag mașina asta electrică de spălat rufe în casă și vin — răspuse Pavel tot încet, insinuant, nedumerit de indiferența paznicului. Și adăugă încă torturat de speranțe: — Nu vîi înăuntru, să bei o țuică? Să fac cînte, omule, că ne luărăm mașină de spălat...

Dar omul era grăbit și refuză rămînd în pragul porții, să-l aștepte acolo pe Pavel. După un răstimp, Pavel leși ștergîndu-și sudoarea cu gesturi largi, vătîndu-se:

— Doamne cit e de grea mașina asta de spălat rufe! Dar e bună că doar o puși la priză, întorci de buton și, dacă vrei, poți să-l spul. „Hai, Veronă, spală rufe!” Și mașina le spală, că de-aceia mașină electrică.

După cîteva minute de tăcere Pavel iar vorbi despre mașină:

— Cum dracu de-au putut nascoci ceva așa grozav? Va să zică bagî rufele murdare întorci de buton și ea le spală în timp ce tu stai pe scaun cu brațele crucis.

Paznicul mergea alături fără nici o urmă de umire pe față.

— Adevărat, bună-i mașina dar trebuie folosită cu grijă... — începu el

— Grijă? La ce?

— La mașina de spălat Ai primit instrucțiunile? Să nu faci decît așa cum scrie la instrucțiuni Cîntu-le-a?

Pavel uitase de instrucțiunile pe pămîntul Gîndul lui fusese tot timpul numai la mașină. Se oprî și întrebă:

— Dar tu, tu de unde știi?

— Păi n-am văzut la frate-meu? Că au și ai mei țeri și-au cumpărat-o

Atunci Pavel Milivoi, înțelegînd de ce cumpărătura lui nu stîrnise vîlvă în sat, izbucni bucuros:

— Ia auzi, dom’le! Așa-i foarte bine. De ce să speli femeia, să-și julească palmele, sau să bată rufe cu maiul?

MASELE PLASTICE

Masele plastice cunosc în ultima vreme o dezvoltare atât de mare pe plan mondial, încât se poate vorbi, pe drept cuvânt, de o epocă a maselor plastice. Se prevede că până în anul 1970, producția mondială de mase plastice, calculată nu la greutate, ci la volum, va depăși producția de oțel, revenind câte 20 kg de masă plastică pe cap de locuitor.

Până acum 11 ani, în țara noastră se fabricau doar câteva obiecte din bachelită. Din 1950 și până astăzi, industria de mase plastice a cunoscut o dezvoltare susținută și va crește considerabil în viitor. La Rîșnov, Orașul Victoria, Făgăraș, București, au luat ființă unități moderne de fabricare sau prelucrare a maselor plastice. La Borzești, în regiunea Bacău, se construiește cu ajutorul Uniunii Sovietice, o mare uzină care va produce 36.000 tone de mase plastice pe an. Față de anul 1950, producția de mase plastice a fost în 1959 de 18 ori mai mare, iar în 1965 va fi de 26 de ori mai mare.

Să facem un scurt popas la fabricile de mase plastice din București și Făgăraș. Milioane de piese pentru industrie, agricultură, zeci de milioane de obiecte pentru larg consum sînt trimise de aici spre toate colțurile țării. Iată numai câteva, confecționate din policlorură de vinil, polistiren, relon etc.: fișinguri (manșoane pentru țevi) de diferite forme și mărimi, pentru sectorul instalații; elegante profile ornamentale și pentru mobilă, destinate sectorului construcții; cutii pentru pelicanol și butelii pentru produse lichide; butoni, măști, profile pentru aparate de radio, televizoare și magnetofone — din material plastic alb, negru și galben; carcase albe de telefon. Apoi, cele 21 de tipuri de piese din material plastic pentru mașina de semănat universală și pentru mașina de semănat porumb; șapte piese pentru mașina de spălat rufe, 16 reperi care înlocuiesc fierăria de la ferestrele și ușile noilor construcții. Economii de metal realizate numai prin folosirea pieselor din material plastic pentru mașinile de semănat, se ridică la peste 250 tone anual.

La fabrica de mase plastice „București” a început în anul acesta producția a 700 de reperi din materiale plastice. Unitățile agricole socialiste vor primi mașini agricole cu distribuitori de semințe, tamburi, roți dințate, și alte piese din material plastic. Sectorului industrial i se livrează noi tipuri de roți dințate, pinioane și multe alte piese. Numai pentru Uzina „Electronica” au intrat în producție 100 de reperi, iar pentru Uzina „Grigore Preoteasa” 56 de reperi.

Volane pentru autocamioane, oapace de protecție, coturi de alimentare, robinete de baie, accesorii; pentru tuburi Panzer, piese pentru aparate de măsură și control, cutii pentru reohizite școlare și medicamente — iată formele pe care le iau materialele plastice pentru a pătrunde tot mai mult în corpul mașinilor din fabrici și de pe ogoare, în trupul zidărilor, în cabinetele de control și comandă ale modernelor uzine ce se înalță în țara noastră.

Obiecte de larg consum din materiale plastice produse în țara noastră

Față în față

● În timpul regimului burghez-moșieresc România avea 4.000.000 de analfabeți și alte milioane de oameni care abia știau să citească, să scrie și să efectueze o operație de aritmetică elementară.

● În 1938 nu existau în România decît 16 institute de învățămînt superior, cu 33 de facultăți grupate în patru centre universitare.

● 1938: din totalul de 26.489 studenți, numai 9,2 la sută urmau învățămîntul politehnic.

● Într-un răstimp de trei decenii de stăpînire burghez-moșierească, în România „eminente agricole” au fost pregătite doar 3.858 de agronomi.

● În 1938, România avea numai 9.000 de ingineri.

● În anii puterii populare, în țara noastră analfabetismul a fost lichidat. O dată cu încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani, Congresul al III-lea al P.M.R. prevede trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, astfel că durata școlii medii de cultură generală va ajunge la 12 ani.

● Astăzi, în R.P.R. există 42 de institute de învățămînt superior, cu 131 de facultăți reorganizate în nouă centre universitare.

● 1960: din cei 56.409 studenți înscriși la cursurile de zi, 36,8 la sută au fost încadrați în învățămîntul politehnic.

● Numai între 1948 și 1959, deci într-un singur deceniu, 12.641 de specialiști au intrat în producție în agricultură și zootehnie.

● În 1959, R.P.R. avea 59.000 de ingineri; în 1965, numărul acestora va fi de 80.000.

Unul dintre noile blocuri de la Mamaia, la construcția cărora, aplicînd metoda „coțrajelor alunecătoare”, zidarii au executat cite un etaj în 24 de ore

CONSTRUCTORII

Lucrăm pe binale și schele
Aproape de soare, aproape de stele.

Nălțăm în tot locul palate
Zorim și pe zi și pe noapte.

Ne bucurăm terminad o terasă.
E seară? Grăbește să dăm noua casă!

Și-n noapte, etaj cu etaj cum se mbină
Simțim că arcăm spre lumină.

G. TANĂSESCU
învățător, comuna Mitoc,
regiunea Suceava

Știați că...

...în urma măsurătorilor antropometrice efectuate la copiii între 3 și 18 ani, cercetătorii din cadrul Institutului de igienă și sănătate din București au scos în evidență fenomene grăitoare privind dezvoltarea fizică a populației tinere din R.P.R.? Lucrările desfășurate între 1950 și 1957 au arătat că, în acest răstimp, greutatea medie a crescut cu 2,1 kg., iar înălțimea medie cu 2,7 cm. La această dezvoltare favorabilă stării fizice a tineretului, a contribuit în primul rînd îmbunătățirea alimentației.

...pe baza cercetărilor întreprinse la centrul de cercetări chimice al Academiei R.P.R. s-a putut stabili cu precizie cum crește viteza de oxidare a metalelor, în anumite gaze (oxigen, bi-oxid de carbon etc.) uscate sau u-

mede, la temperaturi variînd între 400 și 1000 grade? Unele încercări au fost făcute la locomotive, verificîndu-se modul de comportare a cuprului la oxidare, pe baza rezultatelor obținute în laborator.

...vata poate fi fabricată și din...piatră? E vorba firește de vata minerală. Cu ajutorul unor agregate puternice se topește piatra spartă, iar cu ajutorul unor mașini centrifuge se pulverizează masa topită și se transformă în vată. Fabricarea vatei minerale a început în U.R.S.S. la Magnitka, Alma-Ata și Rudnais.

...biroul de proiectare al întreprinderii „Metra” din R. S. Cehoslovacă a creat un aparat pentru reglarea regimului de lucru al ventilatorului de uscare nutrețurilor? La o creștere a umidității aerului

sau a temperaturii finului, aparatul pune în funcțiune ventilatorul în mod automat.

...vacile și bivolițele pot fi încruciate cu...zimbri? Asemenea experiențe, prezentînd o mare importanță practică pentru zootehnie, s-au efectuat de curînd în rezervația Bialowicsa din R. P. Polonă. Din încrucisarea unei vaci cu un zimbru, ca și a unei femele de zimbru cu un taur domestic, s-au obținut animale sănătoase. Într-o stațiune experimentală din U.R.S.S. s-au făcut experiențe mai demult. S-a constatat o vădită îmbunătățire a rasei obținute din încrucisarea vacilor cu zimbri. Metizii dau o cantitate de trei ori mai mare de lapte și de două ori mai mare de carne!

Mașina electronică de calcul de tip analogic I. E.

Construcția acestei mașini a fost definitivată nu demult la Institutul de energetică. Ea rezolvă rapid probleme de calcul dintre cele mai dificile. Dotată cu 32 de amplificatori operaționali, mașina poate rezolva probleme cu tot atîtea necunoscute în numai cîteva minute. Precizia calculului (eroarea posibilă e sub 1 la sută), precum și montajele electronice conferă mașinii însușiri care o situează la un loc de frunte printre construcțiile de acest gen realizate în alte țări.

O nouă tocătoare de nutreț

La Consiliul Economiei Naționale din Krasnoïarsk a fost pusă la punct fabricația de tocătoare de nutreț „IKB-1”.

Această mașină universală este destinată pregătirii nutrețurilor pentru vite și păsări. Ea toacă cerealele, paie, finul, cocenii de porumb și turtele. Nutrețurile insulozate, rădăcinile furajere și alte nutrețuri succulente pot fi preparate sub formă de pastă sau șiscă. La nevoie, în nutreț se adaugă apă, proteine și vitamine. Productivitatea mașinii este de patru tone pe oră. Ea este pusă în mișcare de un motor electric cu o putere de 14 kw.

Tocătoarea poate fi folosită în mod deosebit de avantajos la fermele avicole, intrucît nutrețurile pentru păsări sînt formate din mai mulți componente.

In R.F.G. sînt tot mai mulți aceia care protestează împotriva renașterii militarismului, împotriva înarmării atomice a Germaniei occidentale. In fotografie: o demonstrație la Kiel. Pe pancartă scrie: „Nu vrem să se repete Hiroșima”.

O CHEMARE LA PACE ȘI ÎNȚELEPCIUNE

Din nou, Uniunea Sovietică a luat o prețioasă inițiativă menită să ducă la consolidarea păcii în lume. E vorba de propunerile făcute recent de N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., în cuvîntarea rostită la recepția oferită la Kremlin în cinstea absolvenților academiilor militare.

În această cuvîntare, șeful guvernului sovietic a făcut un apel la președintele Kennedy, generalul De Gaulle și primul ministru Macmillan, conducătorii țărilor aliate cu U.R.S.S. în timpul celui de-al doilea război mondial, ca aceștia să dea dovadă de înțelepciune și să ia la loc la masa tratativelor alături de celelalte state iubitoare de pace, pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania.

Încheierea Tratatului de pace cu Germania, pentru care militează Uniunea Sovietică și alte state iubitoare de pace, nu amenință pe nimeni și nu periclitează libertatea nimănui. Cu toate acestea, în Occident se mai găsește încă oameni care vor să mențină cu forța vechile stări de lucruri existente în Berlinul occidental și nu pregetă să profere amenințări la adresa Uniunii Sovietice.

Uniunea Sovietică nu poate fi însă intimidată. În cazul în care fostii aliați ai U.R.S.S. din timpul celui de al doilea război mondial și Germania occidentală nu vor voi să semneze Tratatul de pace cu Germania, Uniunea Sovietică este hotărîtă să semneze un tratat de pace cu R.D. Germană și să rezolve pe această cale problema Berlinului occidental. Dacă Occidentul va interveni cu forța armată, atunci așa cum arată N.S. Hrușciov, guvernul sovietic va da ordin forțelor sale armate ca orice agresor care ar ridica mîna împotriva Uniunii Sovietice sau împotriva prietenilor săi, să primească riposta cuvenită.

Uniunea Sovietică dispune de tot ce este necesar pentru a face față oricărui agresor. „Forțele armate sovietice — spune N. S. Hrușciov — sînt dispun astăzi de tot ceea ce este necesar pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor de răspundere ce le stau în față. Ele dispun de cantitatea necesară de arme termonucleare și de cele mai perfecționate mijloace pentru transportarea lor: rachete cu rază de acțiune mică și mijloace și rachete intercontinentale”.

Atrăgînd atenția asupra faptului că în cuvîntările unor conducători occidentali apar tot mai des amenințări la adresa Uniunii Sovietice, N.S. Hrușciov arată că este nevoie nu de indemnuri la război ci de indemnuri la pace. Atmosfera nu trebuie încinsă. Nu trebuie impuse lucrurile pînă acolo încît să se ajungă la un conflict cu Uniunea Sovietică. „Cei ce se gîndesc la război, arată N.S. Hrușciov, să nu creadă că-i va salva distanța. Nu, dacă imperialiștii vor declanșa un război, el se va termina cu zdrobirea totală a imperialismului și cu pieirea lui”.

Cuvîntarea rostită de N.S. Hrușciov la recepția de la Kremlin, organizată în cinstea absolvenților academiilor militare, continuă să stea în centrul atenției opiniei publice mondiale. Oamenii de bună credință văd în propunerile șefului guvernului sovietic calea cea mai eficientă pentru rezolvarea rezonabilă a problemei germane. Această cuvîntare este o chemare înflăcărată la pace și la triumful rațiunii.

De pe tot GLOBUL De pe tot GLOBUL

Documentar

KUWEIT

Faptele sînt îndeobște cunoscut. La numai două săptămîni după acordarea „independenței” fostului protectorat englez Kuweit, Anglia și-a trimis din nou trupe pe teritoriul acestei țărișoare arabe. Motivele?... Dacă ar fi să dăm crezare afirmațiilor făcute de oficialitățile britanice, ostașii englezi s-ar găsi în Kuweit la „chemarea” guvernului Kuweitului și cu scopul „nobil” de a apăra „interesele” acestuia. Numai că spunînd lucrurilor pe nume — așa cum relatează de altfel și o serie de ziare indiene ca „Tribune” sau „Amarita Bazar Patrika” — aflăm că adevăratul scop cu care se află soldații englezi în Kuweit este acela de a apăra interesele monopolizatorilor englezi și cîrdășia acestora cu feudații locali din Kuweit în vederea exploatării bogățiilor petrolifere ale acestei țărișoare.

KUWEITUL este o țară mică, așezată în nord-estul Peninsulei Arabe. Suprafața țării este de numai 20.719 kmp. Ea are o populație de aproximativ 206.000 de locuitori. Dintre aceștia doar 100.000 sînt băștinași; restul sînt veniți din țările arabe învecinate sau sînt europeni ori americani sosiți aici în interes de afaceri, sau ca funcționari. Capitala țării este orașul El Kuweit, care are 120.000 de locuitori.

Colonialiștii englezi au pus stăpînire pe micul Kuweit pe la sfîrșitul secolului trecut. În 1939, pe baza unei „constituții” impusă de Anglia, Kuweitul a devenit în mod oficial protectorat englez.

Pînă acum 30 de ani, principalele îndeletniciri ale locuitorilor din Kuweit erau: creșterea vitelor, în regiunile cu vegetație mai bogată, și pescuitul peștilor și perlelor, pentru cei de pe litoral.

În preajma anului 1934, în Kuweit s-au descoperit mari rezerve de petrol. Atunci, Anglia s-a grăbit să devină stăpîna acestor bogății. Și a reușit. Prin intermediul Trustului „Anglo-Iranian Oil Company” ea a obținut concesiunea exploatării petrolului de pe întreg teritoriul Kuweitului pe timp de 75 de ani. Mai tîrziu, prin 1948, în Kuweit au năvălit și afaceriștii americani de la firma „American Independent Oil Company” cărora li s-a concesionat exploatarea petrolului din Zona-neutră (teritoriul administrat de Ku-

weit împreună cu Arabia Saudită). Doi ani mai tîrziu, în 1950, o societate petroliferă japoneză a obținut și ea o concesiune pentru exploatarea petrolului din fundul apelor teritoriale ale Kuweitului.

Zăcămintele de petrol ale Kuweitului sînt uriașe. În subsolul acestei țărișoare au fost prospectate pînă acum peste 8 miliarde tone de „aur negru”, iar anual se extrag de aici cam 100 milioane tone de țitei. Profiturile realizate de societățile petrolifere sînt și ele uriașe. În 1958 de pildă, potrivit datelor oficiale (care sînt desigur mult

tuie o amenințare împotriva întregii lumi arabe și cere să fie luate măsuri pentru ca trupele engleze să fie evacuate imediat din Kuweit. În același sens se exprimă și o serie de ziare din Liban, Irak, Egipt, Iran etc. Ziarul egiptean „Al-Gumhuriya” ce apare la Cairo, scrie că Anglia a văzut în criza Kuweitului o șansă favorabilă pentru a se reîntoarce în lumea arabă cu forțe militare sporite, că această criză a fost pusă la cale cu premeditare de imperialismul britanic și cere ca toate statele arabe „să-și unească forțele în lupta pentru evacuarea trupelor engleze de ocupație din Kuweit”.

Consiliul de Securitate a dezbătut și el problema Kuweitului. Reprezentantul Angliei a depus eforturi susținute spre a dovedi că Anglia nu urmărește decît apărarea integrității Kuweitului și că și-a trimis trupele acolo numai datorită faptului că Irakul amenință Kuweitul cu o intervenție armată. Guvernul irakian a declarat însă în mod oficial că Irakul intenționează să soluționeze problema Kuweitului numai pe cale pașnică și nicidecum pe calea unei intervenții armate. În consecință prezența trupelor engleze în Kuweit este cu totul nejustificată, iar cererile opiniei publice mondiale, ca aceste trupe să fie evocate, e necesar să fie aduse cît mai grabnic la îndeplinire.

S. LAZĂR

micșorate), monopolurile petrolifere au scos din Kuweit un profit de 248 milioane lire sterline, adică 694 milioane de dolari. Petrolul Kuweitului îmbogățește așadar pe monopoliztii străini și nu a adus nici o îmbunătățire substanțială oamenilor muncii din această țară, care continuă să trăiască în mari lipsuri și nevoi.

Suflul nou al luptei de eliberare națională de sub jugul colonialiștilor, care s-a abătut și peste Kuweit, a determinat Anglia să recurgă la metode noi de stăpînire a acestei importante surse de petrol. Astfel, la 19 iunie a.c. Anglia a acordat Kuweitului o așa-zisă independență. Independența aceasta este însă formală. Stăpîni în Kuweit au rămas și pe mai departe colonialiștii englezi care, în acordul încheiat cu prilejul acordării independenței, și-au asumat „obligația” de a „proteja” Kuweitul.

Opinia progresistă din lumea întreagă și în primul rînd din țările Asiei și Africii care se găsesc în apropierea Kuweitului, condamnă acțiunea Angliei de a trimite trupe în Kuweit. Astfel, guvernul Yemenului arată că forțele britanice din Kuweit consti-

EPIGRAMA

Presa britanică se plînge că lira sterlină slăbește rapid, greutățile financiare ale Angliei crescînd mereu.

Ei o țin într-un oftat — Ce-i cu lira? Ce să fie? Păi, o lume-ntr-oagă știe: Lira s-a... dezacordat

Colonialiștii francezi, care încearcă să răpească Algeriei deșertul Saharei.

Eu un lucru sigur știu: Că Sahara nu-i a lor Și că glasul dumnealor Azi răsună... în pustiu.

N. CULCEA

NOTE POLITICE

Teamă de adevăr

Recent, Departamentul de Stat al S.U.A. a publicat un avertisment în care se interzice cetățenilor americani, sub pedeapsa închisorii pînă la cinci ani cumulată cu o amendă de 1.000 dolari, vizitarea Cubei fără autorizația guvernului american.

Teama de impresia pe care realitățile cubane ar face-o asupra vizitatorilor americani stă, fără îndoială, la temelia severelor pedepse promise „curioșilor”.

Severitatea și semnificația pedepselor le înțelegem. Ele corespund întrutotul stării de spirit a autorilor avertismentului. Rămîne însă de văzut în ce măsură avertismentele vor putea stăvili dorința americanilor de rînd de a vedea cu proprii lor ochi adevărata față a Cubei de azi.

Căci este clar, dacă pedepsele și constrîngerea sînt mărturia ale neputinței propagandei americane în acțiunea de defăimare a Cubei revoluționare, ele indică totodată gradul la care a ajuns

tendința maselor americane de a cunoaște adevărul despre Cuba.

M. POPESCU

Garnitura putredă

În sfîrșit, Kasavubu s-a hotărît. El a semnat ordinul de convocare a parlamentului congolez pentru data de 15 iulie a.c.

Aceasta nu înseamnă însă că el este hotărît să-și lase soarta în mîinile organului legal al țării, întrucît este convins că îl poate aștepta o aspră pedeapsă pentru nenumăratele nelegiuiri săvîrșite pînă acum. Împreună cu Chombe, Mobutu și alții de teapa lor, „președintele” Congoului ia toate măsurile ca să facă cu neputință reluarea lucrărilor parlamentului. Această acțiune a marionetelor congoleze constituie o nouă etapă a complotului colonialist împotriva independenței Congoului pentru menținerea în continuare a dominației străine asupra acestei țări.

Măsurile luate de „garnitura putredă” de la Leopoldville — cum numesc unele ziare din Occident pe prelinșii con-

ducători ai Congoului — pot zădărnici lucrările parlamentului congolez. Ele nu vor fi însă în stare să împiedice poporul congolez de a continua,

L. SIMION

Monoliștii din S.U.A. îndeamnă tot mai insistent guvernul american să reia experiențele cu arma nucleară.

PROFITURI

Florian

MONOLISTUL: — Să le mai ridic puțin! (Desen de F. CALAFETEANU)

Interesul poartă fesul...

(Desen de V. VASILIU)

CREȘTERE RODUL ÎNZECIT PE OGORUL ÎNFRĂȚIT

Cîntec de înrecere

Foicică de-alior
Hai flăcăi, ha fetelor,
Bateți taloc mă cu toc
Locul să nu stea de loc.
Pentru vîta ce o trîim
Să cîntăm și să horim.
Pentru traiul luminos
Trageți hora mai virtos.

Cîntă lie, ciocirle
Să se-audă de cîmpie
Că ni-s vrerile unite
Și-avem zile fericite.
Cîntă lie, ciocirle,
Așa e-n gospodărie.

Cinste vouă dragi tovarăși,
Ați luat drapelul iarăși.
Munca tot așa vă fie.
Hornică și cu mindrie
Ați grăbit cu reparatul,
Ați grăbit cu semănatul,
Iar acum cu recoltatul
De se bucură tot satul.

Auzit în G.A.C. „Grivița Roșie”
din Insurăței, raionul Brăila, de
C. SLAVIC

Cîte mori sînt pe Vîlsan

Cîte mori sînt pe Vîlsan
Se întrec în miez de an,
Leagate pe vad în jos,
Toate macină virtos —
Cît e-ntreaga săptămîină,
Rîul curge și le mîină
Ziuă-noapte: tîca-tac.
Și-ndesăm tîna-n sac.
Hai, hai, hai morișcă, hai,
Că te-am dat de pe mîlai,
Pe tîină albisoară,
Secerată-n astă-vară.
Apa cîntă, moara cîntă,
Nevasta colaci trîmîntă,
Apa se prîvăle-n scoc
Colacii-n cupor se coc.
Apa mîngîie prundișul,
Lung e mîre, măcinășul!

Colectiv izvor bogat
Avuște tu ne-ai dat.
Partidul cu-nvătătura,
Ne-a înflorit bătătura
Tot cu flori de bucurii
Și la munte și-n cîmpii.
Țara nouă și frumoasă.
Bucuriel îi e casă

Auzit în comuna Mușeștii,
reg. Argeș de ION SOCOL

Numai griu fără neghină

Foate verde sălcioară,
Mult îmbelșugată vară,
Iar vents: cu ocolă olină,
Numai griu fără neghină;
Griu din colectiva dragă
Snopii omul nu-l mă' leagă
Că pe coame și pe vale
Umbă umbă pe tarlale
Tre! combine străngătoare;
Tre! comb'ne tre' albine
Și treleră griul bine
Arde soarele-n amiază
Ele umbă și lucrează.
Că harnicii muncitori
Au griu de frătiori —

Să nu-si mai trîngă milocul,
Mașini ae-au dat în tot locul

Nu mă' sînt boieri să roadă
Prin străini: a țării roadă
Că s-au dus minca-i ar lutu'
Unde și-a dus tîpa mutu'
Și mi-a rămas țara toată,

Să răsule ușurată;
Firu-l'nalt și bobul mare,
Cine-l seamănă și are —
Firu-l'nalt și bobul greu.
E al nostru și al meu.

Auzit în comuna Grădiștea,
reg. Galați, de ION SOCOL.

Argeșule, rîu de munte

Frunză verde, flori mărunte,
Argeșule, rîu de munte,
Duci pe valul călător
Numai dragoste și dor
Și pe plaiul înflorit
Îmi porți gîndul fericit,
Că din zori și pînă-n sară
Crește bogăția-n țară,
Crescu rodul înzecit
Pe ogorul înfrățit.

Partidul conducător
Ne-a deschis spre viitor
Cale netedă și dreaptă
De belșug încununată,
Ne-a deschis senină zare
Spre viață înfloritoare

Auzit în comuna Leordeni, re-
giunea Argeș, de GEORGE
BREAZU

Fetelor, boghetelor

— Fetelor, boghetelor
Sprinteoare,
Sălcioare,
Ca și mugurii pe-o mîladă
Adunate în brigadă
Au ce floare, au ce roadă
Ne veți da și vom avea?
— Bade, pentru dumneata
Ochii ca și murele,
Gura ca și smeura.
— Fetelor, boghetelor
Gene lungi de rîndunică,
Nici de ochi, nici de sprîncene
Nu ni-l frică pe poiene.
Nici pe coastă

Nici pe luncă,
Dar cum stați la zile-muncă?
Tare-aș vrea să-mi iau nevastă
Una din brigada voastră.
— Nu sînt spice-n holdă, bade
Și nici stele nu-s pe cer
Cîte zile strîns-am toate —
N-ai de ce să stai stingher.
N-or putea hambarele
Să cuprîndă roadele
Cît or da ogoarele.

Auzit în comuna Leordeni,
regiunea Argeș, de GEORGE
BREAZU.

Spic pogan, musteață deasă

Frunză verde de-avramăeasă
Spic pogan, musteață deasă
Trage hora pe tarlale
Peste-un deal și peste-o vale,
Trage-mi hora pe-un picior
Pîn' la capăt de ogor,
De ogor cît o moșie
Și cu rod de bucurie
Ce crescu sub raza lui
Soarelui, partidului.
Că în bobul auriu
E cuvîntul lui cel viu.

Unde se implîntă plugul
El a rumenit belșugul
Pentru omul muncitor.
Spic de vară, griușor
Cu musteață gălbioară
Și cu trup de sălcioară,
Cu sprîncene legănate.
Azi mă-mbucurezi de toate.

Auzit în comuna Ciudano-
vița, regiunea Banat, de ION
POTOPIN.

Recoltat-am griu bogat

Frunzuliță sălcioară,
Bate molcom vînt de vară
Și mlăiate spicele
Pe toate colnicele
Și mlădie mări de griu
Mîndrul țării mele briu.
Bate vîntulețule
Și mlădie spicele
Că-s mindre voinicele,
Is voinice cît un graur
Și-nscărcate sînt cu aur
Pe ogorul înfrățit
Roadele s-au înzecit
Hai loane hai Marie
Dati fuqa-n gospodărie
Pregătiți loc de-ășezat
C-am recoltat griu bogat,
L-am recoltat cu combine
Țara s-aibă multă piine.
C-asa l'rodu n colectivă
Umpleți sacii, clădiți-l stivă
Ascultat-am bunul stat

Ce partidul ni l-a dat
Și trîim trai fericit —
Mulțumim partid iubit!

Auzit în G.A.C. Feldioara,
regiunea Brașov, de I. BRA-
GHEȘ.

Pe pămîntul oltenesc

Foaije verde, măr domnesc,
Pe pămîntul oltenesc,
Frate drag, altfel trăiesc.
De la turta cu cenușă
Am urcat o cărărușă
Și-am urcat-o an cu an,
Pînă unde-i griu bălan —
Și-am urcat-o necurmat,
Cum partidul m-a-nvățat.
Uite piinea aburi scoate
Mai bine nici că se poate.
Uite vinul aromește,
Cine-i om, acum trăiește!
Mi-a lăsat maica avere
Două brațe cu putere.
De cînd colțul ierbii iese
Semănăm tot boabe-alese
Și cresc în gospodărie,
Munți înalți de avuție.
Unde-i locul miez de piatră,
Facem roditoare vatră,
Că partidul ne-a trimis
Tot tractoare tuți la mers.
Partidule-nvățător,
Tu ai dat și oltenilor
Și-ai adus în țara-ntreagă,
Viață nouă, viață dragă.
Cît e plaiul oltenesc
Oamenii îți mulțumesc,
Că ne-ai scos din nopți cu
ceată

Ici în plină dimineață —
Viața toată să ne fie,
Numai cînt și bucurie.

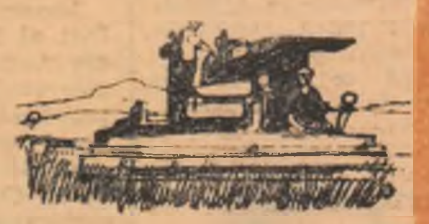
Auzit în comuna Licuricești,
raionul Gilort, regiunea Olte-
nia, de ION SOCOL.

Cînt de veselie

Frunză de cicoare
Mare-i griul, mare
La noi pe ogoare.
Colectiva crește
Viața înflorește.
Bucuria noastră
Floare în fereastră.
Frunză de gutuie
Ia zi-i tu, Marie,
Zi-i de veselie
Cînt despre ogor
Și despre tractor,
Cînt despre combină
Și viață senină!

Auzit de la membrii gospo-
dăriei colective „Victoria So-
cialismului”, comuna Pribole-
ni, regiunea Argeș, de CON-
STANTIN PIRCALĂBĂ

Cîntă-n slavă ciocîrlie

Cîntă-n slavă, ciocirle,
Și revarsă bucurie
Peste cîmpu-ntinerit,
Peste lanul ce-a rodit.
Cîntă, ciocirle, lin,
Că s-apleacă spicul plin
Și crescut-o holda deasă
Și ni-e inima voloasă.
Cîntă lie, ciocirle,
Holda cu belșug să fie,
Rodul înfrățit să crească,
Colectiva să-nflorească.

Auzit în comuna Șomcuța,
regiunea Maramureș, de CHI-
RA VERA.